

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

קניעות פארוואס?

ווארטן מיט געדולד ביז די צייט וועט קומען.

די טעג פונעם פארמעסט קאכט זיך ווי א קעסל, די קינדער רעדן איבער די מתנה זיי ווארטן און קוקן שטארק אויס עס צו באקומען. ביים ענדע פונעם פארמעסט האבן אלע באקומען די אויסגעווארטעטע מתנה אויף וואס זיי האבן אזוי לאנג געווארט...

דער הייליגער רבי לערנט אונז אז מניעות וואס ווערט געשיקט פאר א מענטש האט א דירעקטע באדייט, דאס ווערט געשיקט מיט א ציל: צו שטארקן דעם חשק! ווען א מענטש וויל טון אן עובדה אין עבודת ה' כפרט ווען ער וויל פארן צום צדיק, שיקט מען אים פון הימל שטערונגען ער זאל נישט קענען אויספירן זיין ווילן, אזוי וועט זיין רצון זיך מערן און שטארקן צו דעם אויסגעבעטענעם זאך וואס ער וויל אזוי שטארק טון.

ס'איז נישט קיין פארגלייך פון איינעם וואס וויל דאווענען הויך און לערנען מיט התמדה און ער איז גלייך מצליח - עס פארט אים גלאטיג, פון א צווייטער וואס ס'גייט אים בארג אראפ, עס קומט אים אפיר מניעות פון אלע זייטן וועלכע שטערן און צעמישן אים ביז ער קען ענדליך טון דאס וואס ער וויל. פארוואס איז דאס אזוי? ווייל מניעות שטארקן גאר שטארק די רצונות, און אזוי וואקסט די חשק מער, ער ווערט געבויט זיך קענען מער שטארקן און גלוסטן צו זוכה זיין צו פארן צום צדיק אדער זוכה זיין צו לערנען בעסער, דאווענען שענער.

מיר וועלן גלייבן אז די מניעות ווערן געשיקט פון הימל אלס מתנה צו פארשטערקערן אונזער חשק, צו פארגרעסערן דעם רצון צו קענען זוכה זיין אנצוקומען און מקיים זיין דאס וואס מיר גלוסטן און בענקען דערצו. (ע"פ ל"מ ס"ו)

קומט דער מלמד אריין אין כתה מיט א ברוינע פישקע אין דער האנט. די אויגן פון די קינדער עפענען זיך מיט נייגער, זיי פראוון פארשטיין וואס עס ליגט דארט פארשטעקט. חזקי זאגט, עס זעט אויס אז ס'איז בלעטער צו מאלעווען די היינטיגע פרשה, גערשי זאגט, עס זעט נישט אויס ווי בלעטער, ווייל יעדע וואך באקומען זיי בילדער און ס'קומט אין קיין פישקע, ראובן טענה'ט עס זעט אויס ווי א ספעציעלע איבערראשונג, בענצי טראכט הויך און זאגט, אפשר איז דאס מתנות...

דער מלמד זעט זייער וואונדער און רופט אויס אז דאס זענען מתנות וואס די מצטיינים אינעם 'ברכות בקול' פארמעסט וועלן באקומען.

דער רבי עפנט אויף די פישקע, ער דרייט זיך שנעל ארום צווישן די קינדער און זאגט: "איך ווייז ענק איינמאל די מתנה, דערנאך ווערט עס פארמאכט ביז מען ענדיגט דעם פארמעסט".

די קינדער עפענען ברייט די אויגן און כאפן א טיפע בליק צו זען וועלכע מתנה דער רבי גייט זיי שענקען. דער רבי דרייט זיך שנעל שנעל ארום צווישן זיי, די קינדער זענען קליינע פישקעלעך פון גאר טייערע קאלירטע פענעס... די פישקע גייט צוריק אין מלמד'ס שאפע מער וועט מען עס נישט זען ביז'ן ענדע פונעם פארמעסט. די קינדער ווארטן מיט שפאנונג ווען וועט קומען דער טאג ווען זיי וועלן פונקטליך קענען זען וואספארא טייערע מתנה דאס איז, וויאזוי זעט עס אויס? ווי גרויס? וועלכע קאליר? אבער יעצט איז די שאפע פארמאכט, זיי דארפן זיצן און ווארטן און

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ג - די זיבן בעטלערס (15)

איך האב זיי אלע געוויזן, זייער 'חסרון'! ווייל אינעם דאזיגן 'הענג-לייכטער', געפונען זיך די 'חסרונות' פון יעדן איינעם פון די 'דאזיגע פאכלייט' וואס געפונען זיך דא!

גיב נאר א קוק וועסטו זעהן: אז ביי איינעם, איז מיאוס דאס 'דאזיגן שטיקל'! אבער א 'אנדערע שטיקל', איז ביי אים זייער שיין! - און ביי א צווייטן איז פונקט פארקערט! נאר אדרבא! דאס 'דאזיגן שטיקל' וואס איז מיאוס ביי זיין חבר - איז ביי אים, שיין און וואונדערליך אין זיינע אויגן! נאר דאס 'דאזיגן [אנדערן] שטיקל' איז ביי אים מיאוס!

און אזוי ווייטער ביי אלע אנדערע פון זיי: אז דאס וואס ס'איז שלעכט ביי דעם, איז שיין ביי זיין חבר! - און אזוי אויך פארקערט!

און איך האב געמאכט [צוזאמגעשטעלט] דעם דאזיגן 'הענג-לייכטער', בלויז פון זייערע 'חסרונות' אליין! - כדי דערמיט צו ווייזן פאר זיי אלע: אז זיי האבן נישט קיין שלימות! און יעדער איינער האט א 'חסרון'! - ווייל וואס ס'איז שיין אין זיינע אויגן, איז א 'חסרון' ביי זיין חבר!

אבער באמת - קען איך מאכן [א שלימות] דיגע 'הענג-לייכטער' ווי עס דארף צו זיין [אן קיין שום חסרונות]!

[זאגט רבינו ז"ל]: אויב מ'וואלט געוואוסט אלע 'חסרונות' און 'אפהאלטונג' [מניעות] פון א זאך - וואלט מען געקענט וויסן די 'אייגנשאפט' פון די זאך - אפילו מ'האט דאס קיינמאל נישט געזעהן!

ב - גדולים מעשי השם

[פאר שבת תנופה - שנת תקס"ה]

א - די 'הענג-לייכטער'

מעשה! - איינער איז אוועקגעגאנגען פון זיין טאטן, און ער איז געווען אין אנדערע לענדער, אסאך צייט, ביי אנדערע מענטשן!

און נאך א שטיקל צייט, איז ער [צוריק] געקומען צו זיין טאטן! - און ער האט זיך בארימט: "אז ער האט זיך געלערנט דארט א גרויסן פאך - צו מאכן א 'לייכטער' וואס הענגט! מ'רופט דאס: א 'הענג-לייכטער'!"

און ער האט געהייסן: "[אז] מ'זאל צוזאמנעמען אלע פאכלייט וואס קענען דאס מאכן! און ער וועט זיי ווייזן זיין חכמה אינעם דאזיגן פאך!"

און זיין טאטע האט טאקע אזוי געטוהן - ער האט צוזאמגענומען אלע פאכלייט וואס קענען דאס מאכן - אז זיי זאלן זעהן דאס גרויסקייט פון זיין זוהן, וואס ער האט אויפגעטוהן, דורכאויס די צייט ווען ער איז געווען ביי אנדערע מענטשן!

און דער זוהן האט ארויסגענומען 'אין לייכטער' וואס ער האט געמאכט! - און דאס איז געווען זייער פארמיאוס'ט אין אלעמענס אויגן!

און זיין טאטע איז געגאנגען צו זיי, און האט זיי געבעטן: "אז זיי זאלן אים מגלה זיין דעם אמת!" - און זיי האבן אים געמוזט אויסזאגן דעם אמת: "אז דאס איז זייער מיאוס!"

און דער זוהן האט זיך בארימט: "עטס האט דאך געזעהן דאס קלוגשאפט פון מיין פאך?"!

האט אים זיין טאטע געלאזט וויסן: "אז ס'זעהט נישט אויס גוט ביי קיינעם!"

האט אים דער זוהן געזאגט: אדרבא! פונקט פארקערט! מיט דעם האב איך זיי באוויזן מיין 'גרויסקייט'! - ווייל

[די איינגערינגעלטע הוספות () אינעם דאזיגן שיחה, איז גענומען פון: 1) שיחותיהר"ו שו. 2) טרימור"ו עה. 3) הקדמה שניה לספר-המדות].

(דער דאזיגער שיחה, באלאנגט צו 'ספר-המדות' (דעת ח"ב א) - וואס הייבט זיך אן מיט די דאזיגע ווערטער: "זאלסט וויסן: אז צו אלע עולמות און צו יעדן באשעפעניש" וכו'! - עס זעהט מיר אויס: אז דאס באלאנגט צום 'דאזיגן שמועס' וואס איך האב געהערט פון זיין הייליגן מויל - פאר שבת חנוכה שבת תקס"ה - פון דעם ענין וואס רעדט זיך פון די באשעפענישן פון די וועלט).

"גדולים מעשי השם" [תהלים קיא, ב]. "גרויס זענען די ווערק פונעם אייבערשטן!" - "איין מענטש איז נישט גלייך צום אנדערן! און אלע צורות [און אלע בילדער, פון אלע מענטשן], זענען געווען אין 'אדם הראשון' [סנהדרין פ"ד מ"ה].

דאס הייסט: אז אין דאס ווארט "נעשה" אדם [בראשית א, כו] אליינס, זענען געווען אריינגערעכנט [עס ענטהאלט אין זיך] די אלע צורות [אלע סארט געשטאלטן פון אלע מענטשן פון דער וועלט]!

(און אזוי אויך די ווערטער פון: "בהמה וְחיה" וכו' [בראשית א, כד], וואס שטייט ביי די 'מעשה-בראשית' - איז אינעם דאזיגן ווארט, אויך אריינגערעכנט [דאס ענטהאלט אין זיך] אלע געשטאלטן פון יעדן בהמה און חיה).

און אזוי אויך ביי אלע אנדערע זאכן [באשעפענישן]! - אלע "מאורות" [לעכטיגקייט - באלייכטערס], זענען געווען אריינגערעכנט אינעם ווארט "אור" [בראשית א, ג] אליינס! - און אזוי אויך אלע אנדערע זאכן - דהיינו: אלע 'מעשה-בראשית'! - און אפילו די 'בלעטער פון א בוים', איז נישט גלייך, איינס צום אנדערן!

און ער [רבינו ז"ל] האט זייער מאריך געווען אינעם דאזיגן זאך! - און ער האט דעמאלט געזאגט: אז ס'איז פארהאן אויף דער וועלט [אזעלכע] 'חכמות', וואס

מ'קען לעבן מיט די 'חכמות' אליינס, אן קיין שום עסן און טרינקען [זעה זיהר בשלח סב.]! - ווייל אפילו אויף 'דער וועלט' איז פארהאן וואונדערליכע זאכן און 'הויכע פארכטיגע חכמות', וואס מ'קען לעבן מיט זיי [די דאזיגע חכמות] אליינס, אן קיין שום עסן און טרינקען!

און ער האט דעמאלט מאריך געווען, מיט א וואונדערליכע און פארכטיגע שמועס. (און מיר האבן נישט זוכה געווען דאס אראפצושרייבן).

ט"ו

נאמן:

לאמיר זיך פארהערן

א. מיט וועלכע פאך האט זיך דער זוהן בארימט אז ער האט עס געלערנט?

- שוסטעריי
- שליפן דימאנטן
- צו מאכן א הענג לייכטער

ב. וועמען האט דער טאטע געברענגט צו ווייזן די חכמה פון זיין זוהן?

- די גאנצע מדינה
- אלע פאך לייט
- אלע פאכלייט פון די פאך מיט וואס דער זוהן האט זיך בארימט

ג. איז זיי געפעלן דאס וואס דער זוהן האט געמאכט?

- זיכער
- ס'איז פאר קיינעם נישט געפעלן
- פאר א טייל איז עס געפעלן און פאר א טייל נישט

ד. וועלכע טייל איז זיי נישט געפעלן?

- אלעס איז זיי געפעלן
- די גאנצע איז זיי נישט געפעלן
- פאר יעדעס האט נישט געפאלן א אנדערע חלק

ה. ענדיג צו די ווערטער פון דעם רבי'ן - עס איז דא חכמות וואס מ'קען מיט זיי לעבן...

- מיט ווייניג עסן און טרונקען
- מיט ווייניג שלאף
- אהן קיין עסן און טרונקען

ו. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- יא
- ניין
- א חלק

דעם רבינו'ס אשיות

לרומען ולהלכות אז אנטלעכע ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, אויף 'קודש' מרשים, לשתדל 'סודות' ו'תורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז נאם זענען חסידים פראטעסטע מטישיות!"

ע' ענטשערן בימות און אייבייך אינעם גורל, 02-5333372 | ע' באהאנדען דעם מלך אין מילד, 02-5345040@gmail.com

די דרייצנסטע מעשה - די זיבן בעטלערס

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

טייערע קינדער מיר ווייסן אז יעדעס ווארט אין סיפורי מעשיות איז גאר גאר הייליג און אויסגערעכנט, דא אין די תשובות קענען מיר זען ווי דער רבי נוצט באזונדערע לשונות, יעדן טאג פון די שבע ברכות, אזוי אויך ביי יעדער בעטלער איז דא אן אנדערע ציגאנג צו די חתן כלה, נעם איין מינוט וועסטו זען וויאזוי דער הייליגער רבי פארציילט אונז די מעשה מיט אירע פרטי ופרטי פרטים.

איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה... און איז זיי ארום גיפאלן און האט זיי גיקושט - דעם זעקסטן טאג

און איך שפעק אייך דרשה גישאנק, אז איהר זאלט זיין אזוי... ווי איך - דער ערשטע טאג

היינט שפעק איך אייך במתנה. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך אז איר זאלט לעבן - דעם צווייטן טאג

היינט שפעק איך אייך דרשה גישאנק. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך - דעם דריטן טאג

היינט שפעק איך אייך דרשה גישאנק אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך - דעם פערדן טאג

היינט שפעק איך [אייך] דרשה גישאנק. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך - דער פיפטן טאג

במתנה גמורה דרשה גישאנק - דער ערשטע טאג

במתנה גמורה דרשה גישאנק - דעם צווייטן טאג

היינט שפעק איך אייך במתנה גמורה דרשה גישאנק. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך - דער ערשטע טאג

היינט שפעק איך אייך במתנה מיינ חיים טובים - דעם צווייטן טאג

איז דארט גווארן א גרויסע שמחה און זייער א גרויסע חדוה. און זיי זענען זייער פרייליך גווען - דער ערשטע טאג

איז דארט גווארן זייער א גרויסע שמחה און א גרויסע חדוה. און זיי זענען זייער פרייליך גווארן - דעם צווייטן טאג

איז דארט גווארן א גרויסע שמחה און א גרויסע חדוה. און זיי האבן א הילוא גיטאן - דעם דריטן טאג

אז זיי האבן גומד גווען די שמחה פון דעם טאג און זיי האבן דערנאך איבער געגעבעט - דעם דריטן טאג

איז דארט גווארן א גרויסע שמחה און א גרויסע חדוה זייער - דעם פערדן טאג

איז דארט גווארן זייער א גרויסע שמחה און זייער א גרויסע חדוה - דער פיפטן טאג

איז דארט גווארן זייער א גרויסע שמחה און זיי זענען זייער פרייליך גווארן - דעם זעקסטן טאג

האבן זיך חתן בלה אנגיהויבן צו דערמאנען, די חסדים וואס השי"ת האט מיט זיי גיטאן - דער ערשטע טאג ווידער דערמאנט. אין דעם אנדערין בעטלער - דעם צווייטן טאג

האבן זיך חתן בלה ווידער דערמאנט - דעם דריטן טאג האבן זיי זיך ווידער דערמאנט - דעם פערדן טאג האבן זיי זיך דערמאנט אין דעם בעטלער - דער פיפטן טאג

דעם... טאג. זענען זיי אויך פרייליך גווען - דער פיפטן טאג

דעם... טאג זענען זיי אויך פרייליך גווען - דעם זעקסטן טאג

און זיי האבן אנגיהויבן צו וויינען, און האבן זייער גיבענקט - דער ערשטע טאג

און זיי האבן גוויינט און גיבענקט - דעם צווייטן טאג און האבן גוויינט און גיבענקט - דעם דריטן טאג

און האבן גיבענקט וכו' - דעם פערדן טאג און זיי האבן זייער גיבענקט - דער פיפטן טאג

און זיי האבן אויך גיבענקט. ווי נעמט מען דא דעם דאזיגן וואס - דעם זעקסטן טאג

וואס ער האט אונז גיבראכט ברויט אין וואלד - דער ערשטע טאג

וואס ער האט זיי מחיה גווען - דעם צווייטן טאג ווארין אז ער זאל דא זיין וואלט מען זייער פרייליך גווען - דער פיפטן טאג

רופט ער זיך אן, איך בין דא. איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה - דער ערשטע טאג

און זאגט איך בין דא. און איז אויף זיי ארום גיפאלן און האט זיי גיקושט - דעם צווייטן טאג

און זאגט. איך בין דא. און איז זיי ארום גיפאלן. און האט זיי גיקושט - דעם דריטן טאג

און זאגט איך בין דא וכו' - דעם פערדן טאג

איך בין גיקומען צו אייך אויף דער חתונה. און איז זיי ארום גיפאלן. און האט זיי גיחאלזט און גיקושט - דער פיפטן טאג

טאג